

ligvis have, men hvorfor skulle vi ikke *begynde* paa det? Den højtærede Minister sagde, at Loven af 1894 ikke er udløben. Nej, der er 3 Maaneder, til den udløber, men jeg skulde dog mene, at man i alt væsentligt nu har en Oversigt over, hvor mange Baner der vil blive anlagt efter den Lov. Der kan maaske være Spørgsmaal om at give Koncession paa 1—2 Baner endnu inden 1. April, men der kan ikke være Tale om at give Koncession efter den Lov paa Baner, som have den fjerneste Forbindelse med det, der her foreslaas, fordi der paa denne Lov ingen Privatbaner er, der have nogen Forbindelse med eller paa nogen som helst Maade gribe forstyrrende ind i de Anlæg, der skulle foretages i disse Egne. Jeg har ikke det fjerneste imod Baner paa Falster og andre Egne af Landet, men jeg hævder og hævder med Rette, at her er en Egn, der med Hensyn til Udviklingen af Jernbanenettet kommer til at staa tilbage paa en saadan Maade, at vi næsten maa siges at blive behandlede som et Slags Udlændinge. Det kan ikke vedblive at gaa i Længden, og det ere vi komne til trods det, som jeg sagde i Gaar, at vi have stillet ret moderate og ret beskedne Fordringer. Vi have ikke fordret store, kostbare Statsbaneanlæg, kostbare at anlægge og at drive i disse forholdsvis tyndt befolkede Egne. Og der er ikke en Egn i Danmark, der i Mangel paa Jernbaner, saa vidt jeg skønner, kan lignedes med vor, undtagen Egnen mellem Skive og Skjern; den kommer op derimod eller i alt Fald i næste Række. Men den har ikke stillet nogen Fordring, i alt Fald er det først for nylig, den er begyndt at komme frem, og for saa vidt kan den ikke beklage sig.

Jeg skal ikke komme ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Anlægget her i København vil forøge Produktiviteten af Statsbanedriften eller ikke. Jeg kender ikke Forholdene saa nøje. Naturligvis er der Trang til en Forbedring af Forholdene her, det er der ingen Tvivl om. Men om det i Virkeligheden vil gøre Driften billigere og mere rentabel, er dog vist et Spørgsmaal. Jeg har ikke hørt noget om, at Driften af Banerne her ved København er bleven billigere paa Grund af den store, ny Godsbanegaard ved Kallebodstrand. Jeg skulde være tilbøjelig til at tro, at den er bleven ikke lidt dyrere, men naturligvis er den bleven mere fyldestgørende, Forholdene ere blevene bekvemmere osv., det er sikkert, der er ordentlig Plads

og ordentlige Lokalteter i det hele taget. Noget lignende vil ogsaa blive Tilfældet med Personbanegaarden. Billigheden, tror jeg, gaar fløjten, men at Forbedringen i og for sig, driftsmæssigt set, er rigtig, er der ingen Tvivl om. Men der er derimod ikke Tale om at vinde, hvad man kalder nyt Land, saaledes som her, mellem Skive og Skjern. Af de henimod 100 Kv.-Mil, der her er Tale om, ligger der Snese og atter Snese af Kv.-Mile og det af den bedste Jord, der er, uopdyrkede, fordi de ligge saa afsides i Henseende til Kommunikation, at ingen Mennesker ville derud. Der er mange Kv.-Mile at vinde for vort Land, i Virkeligheden er der stor Produktionsforøgelse at vinde, og det tror jeg ogsaa, man maa tænke paa, naar der er Tale om at lægge Bane derud. Det er jo rigtigt, som det ærede Medlem for Vejle (Nielsen-Kirkelund) nævnte, at set fra Statskassens Synspunkt er Forholdet ogsaa nu noget anderledes, end det var efter vort gamle Skattesystem. Nu er hvert Tusinde Kr., hvormed Ejendomsværdien i en Egn stiger, og hvert Tusind Kroner, hvormed Indbyggernes Formueværdi stiger, en ligefrem Vinding for Statskassen, og de Tusinder af Kroner, hvormed Ejendomsværdien vil stige, og de Tusinder, hvormed Formue og Indtægten ville stige, komme Staten til gode gennem Ejendomsskyld og Formue- og Indtægtsskat. Og det vil slet ikke blive lidt.

Efter disse korte Bemærkninger skal jeg for mit Vedkommende slutte med endnu en Gang at opfordre saavel Tinget som den højtærede Minister til at se ret velvilligt paa den Sag. Jeg tror, vi Forslagsstillere have set ret nøgternt paa Sagen, og det har i alt Fald aldrig været min Opgave at foregøgle Folk ude paa Egnen Drømme, som de ikke have nogen som helst Sandsynlighed for at faa opfyldte. Men jeg har gjort mig Anstrelser for at nedstemme Fordringerne og for at gøre Folk begribeligt, at da vi nu en Gang boede i en tyndt befolket Egn, maatte vi ogsaa i nogen Grad finde os i at komme til sidst. Men jeg vil ikke kunne blive ved at kunne gøre Folk begribeligt, at det er ret og retfærdigt, at de maa vente endnu en lang Fremtid. Skønt jeg selvfølgelig ikke skal komme ind paa det, ville naturligvis de store Bekostninger ved Københavns Personbanegaard, hvis Nødvendighed Folk derude naturligvis ikke kunne sætte sig ind i, gøre Situationen endnu vanskeligere derude.